

Ljubljana, 25. /II. 1924

2

ven, da ne bom nikoli več znanca.

Draga Elvira! — Lucejavo sem čitala v
"jutru", da vam je umrl vaš dober Bratko. —
Sirota, kaklo si predstavljam velikosti preta-
la jada in žalosti. Naj te tolaži, da je Bratko
rešil vsega trpljenja. Trpljenje vsakega pose-
meznika Falco utrudil in bolezen izumrl, da je
nazadnje smrt kalor neta, tolažnica. Neta
velikega je, ho se konča življenje in se telo za veno
umiri. — — jaz sem že vol Velike voči ludo
bolna. — Troje pisano niso poslali za mano in
sem ga dobila še le v tobo. Ampak mi je bilo
jako ludo in miem nobenemu pisala. Še par-
krat sem bila blizu smrti. Tudi zdaj polegamo
želim, da se umiris in potolažis in te pri-
sveto pozdravim

Yvonne